

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Cultura călugărilor . . . Referent
2. Predică . . . Pr. Dr. Marin C. Ionescu
3. Catehism ortodox . . . Traduc. de Pr. St. Iliescu
4. Mișcarea Misionară . . . ***

5. Mișcarea în Cler . . . ***
6. Cronica Internă . . . ***
7. Cărți noi . . . ***
8. Parohii vacante . . . ***

Cultura călugărilor

„Am ținut să inaugurez *Eu personal*, primul an școlar, spre a atrage atenția corpului profesoral asupra **necesității vitale pentru biserica Noastră** de a ridica cultura călugărilor din mănăstiri, ca să devie misionari și muncitori în toate ramurile de activitate creștinească, capabili de orice jerfe, rugându-i să și deie toată silița a conlucra la această, de toată lumea așteptată, prefacere și reînviere a vechilor tradiții românești“.

Un crâmpieiu din strălucita cuvântare a I. P. Sfințitului Patriarh, — ținută în ziua de 20 Octombrie, cu prilejul inaugurării Seminarului monahal din sfânta mănăstire Cernica. Câte idei fericite sunt cuprinse aci! Un întreg program de realizarea căruia depinde, în foarte mare măsură, rezolvarea problemei de căpetenie a bisericii noastre ortodoxe. Aceiaș problemă pe care sfânta evanghelie o înfățișează, prin însuși graiul Mântuitorului, astfel: „Secerișul e mult, dar lucrătorii sunt puțini. Rugați, deci, pe Domnul secerișului ca să scoată lucrători la secerișul său“. (Matei IX 37-38).

E o **necesitate vitală pentru biserica noastră** de a avea călugări, cu un nivel cultural la înălțimea vremurilor actuale, — călugări misionari și muncitori în toate

ramurile de activitate creștinească. Acesta este cuvântul plin de tărie, de adevăr și de nădejde al I. P. S. Patriarh. Și în alte împrejurări Înalt Prea Sf. Sa a relevat nevoile principale de care se resimte viața religioasă, în tendința ei firească de creștere și dezvoltare, între care a enumerat și pe aceasta. Acum însă I. P. S. Patriarh, căruia niciodată nu i-au rămas ascunse lacunele ce în chip natural sunt legate de partea trecătoare a așezământului sfințitor: biserica, înfățișează problema în complexul ei, dând totdeauna singura soluțiune cu putere vie și regeneratoare. Ne trebuiesc călugări culți, cât mai numeroși călugări ridicați culturalicește, deci înzestrați cu facultăți de a stăpâni orice situațiune și chiar a direcționa spiritele — ale poporului ca și ale societății înalte — cu siguranța și prudența care calculează totul precis și prevede, fără greșală, toate urmările.

Dar nu numai atât. O cultură intelectuală, oricât de bogată și frumoasă, nu poate fi impunătoare, căci cultura formală, pur intelectuală, niciodată nu a creiat curente de viață nouă. Singura cultură, de la care biserica așteaptă o contribuțiune reală, este aceea care ne face **capabili**

de orice jertfe. Alături de cultura intelectuală, cultura inimii, în care simțirea religioasă creștină să nu înceteze un moment de a vibra. I. P. S. Patriarh a accentuat cu aceiaș tărie și această latură, ca cel care totdeauna a îmbrățișat cu inimă plină și caldă problemele bisericești și a izbutit deci să înzestreze biserica noastră cu puternice mijloace de progres.

Așa dar, cuvintele I. P. S. Patriarh pun în nouă și complectă lumină problema principală a culturii călugărilor, la a cărei rezolvire e chemat în primul rând Seminarul

Monahal înființat în sfânta mănăstire Cernica, cum și orice organ de conducere, oricât de mic, care face parte din organizațiunea noastră bisericească. E sarcina cea mai nobilă și mai scumpă a actualității, oricâte greutăți ar fi de trecut.

Deviza tuturor elementelor de bine din biserica noastră, să fie aceasta: **Cuvintele Patriarhului trebuiesc împlinite, pentru că sunt ale Patriarhului și pentru că ele însemnează o necesitate vitală a bisericii noastre.**

REFERENT.

PREDICA

Rostită la Radio în ziua de 27 Octombrie 1929.

„Tatăl nostru,
„Carele ești în Ceruri“.

Matciu VI, 9.

Fraților,

Sufletul nostru suspină după cele Cerești. Nevoia de mângâere, de încurajare și de ajutorare ce ne apasă pe fiecare în orice clipă, ne îndreptează către ființa lui D-zeu.

De câte ori în ceasurile nevoilor noastre nu ne adresăm noi semenilor noștri?! Și, Doamne! câtă îngrijorare nu se aprinde în inimile noastre spre a găsi cuvintele cele mai alese și cele mai potrivite cu care să ne înfățișăm înaintea lor, pentru ca cu chipul acesta să le dobândim din capul locului întreaga lor bunăvoință!

Dacă adresându-ne muritorilor de rând, ne trudim și ne sbatem să ne ferim de orice greșală și de orice pas greșit, cu cât mai vartos nu trebuie să ne alegem noi cuvintele când ne adresăm lui Dumnezeu?!

Mântuitorul nostru Iisus Hristos s'a îngrijit de noi și ne-a desemnat toate legăturile sufletului nostru cu Dumnezeu, precum și toate chipurile de comunicare și de întreținere duhovnicească între ființa noastră și Dumnezeu.

El Insuși ne-a învățat cum să ne rugăm, fiindcă „numai unul Dumnezeu știe și numai El poate să ne învețe cum trebuie să ne rugăm“, zice foarte deslușit marele scriitor bisericesc Tertulian.

Rugăciunea pe care Domnul ne-a dat-o

ca pildă de urmat, este rugăciunea „Tatăl nostru“, pe care orice credincios este îndatorat s'o rostească de trei ori pe zi, potrivit poruncei pe care o găsim așternută în scris în Constituțiunile sfinților Apostoli.

Sfântul Ioan Hrisostom ne spune în omilia sa a zecea, asupra epistolei către Coloseni, că rugăciunea aceasta numită și domnească, fiindcă ne-a fost dată de Insuși Domnul, a fost totdeauna privită și așezată ca sâmbure al tuturor rugăciunilor publice și particulare.

Sunt atâtea semne, care ne dovedesc obârșia dumnezească a acestei rugăciuni și anume: *puterea*, care o străbate, *simplitatea* ei în cuvinte și *bogăția* de idei în cuprins.

1. Cea mai puternică dintre rugăciunile creștinești, este rugăciunea aceasta domnească, fiindcă printr'însa „nu numai că ne rugăm în numele lui Iisus, dar chiar cu înșeși cuvintele Lui“ (ne spune răsplat Sfântul Ciprian).

Numai rostind această rugăciune, simțim mai adânc puterea de îmbărbătare a următoarelor cuvinte din Sfântul Evanghelist Ioan, (capitolul XVI, vers. 23):

„Orice veți cere dela Tatăl întru numele Meu, vă va da vouă“.

Are atâta putere în sine această sfântă rugăciune, încât sfinții părinți o numesc cheea care ne deschide ușile Raiului și trompeta care cheamă și mobilizează toate puterile Cerești, împotriva vrăjmașilor noștri văzuți și nevăzuți.

2. Ea este cea mai simplă dintre rugăciuni, fiindcă Domnul a rostit-o din inimă și cea mai simplă limbă este limba inimii. Cine se roagă cu căldură, acela nu îngrămădește multe cuvinte.

„Tatăl nostru” este sărac în cuvinte, dar bogat în cuprins, (zice cu multă dreptate marele scriitor bisericesc, Tertulian).

Rugăciunea aceasta este rezumatul cel mai fidel al sfintei Evanghelii.

Ea constă dintr’o formulă de adresare, din șapte cereri și cuvântul „Amin”.

Astăzi ne vom ocupa numai de formula de adresare: „Tatăl nostru, Carele ești în Ceruri”.

Adresarea aceasta ne înalță spiritul către Dumnezeu și ne aprinde credința într’Insul. Ea stârnește în sufletul nostru credința, nădejdea și iubirea totdeauna.

Tată trebuie să-L numim pe Dumnezeu, fiindcă El Insuși ne-a creat (V Moise 32,6); fiindcă Fiul lui Dumnezeu a devenit prin întrupare fratele nostru: „hotărând de mai înainte din a Sa bunăvoință să ne înfieze prin Iisus Hristos”. Efesenii I, 5; și fiindcă în taina Sfântului botez, Sfântul Duh se sălășluiește întru noi, am devenit copiii lui Dumnezeu: „Voi n’ați primit un duh de robie, ca să mă aveți de frică, ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: Ava, adică: Tată”. Romani VIII, 15.

Ca să ne adresăm puternicilor zilei, noi căutăm pe dibuitele titulaturi pompoase. Lui Dumnezeu îi zicem simplu tată și acesta este titlul cel mai plăcut Domnului.

Nimeni dintre muritori nu îndrăznește să-l numească pe Dumnezeu Creator, Domn sau împărat, fiindcă aceste titluri cuprind noțiunea gravității și aduc cu sine frică, sfială și responsabilitate. Dumnezeu nu vrea să fie temut; El vrea să fie iubit.

„Lui Dumnezeu îi place să i se zică tată, fiindcă numele acesta este plin de iubire și stârnește iubire” (zice fericitul Augustin).

„Întru cât iubirea este mult mai nobilă decât frica, de aceea Dumnezeu se bucură cu mult mai mult când i se zice tată, de cât când i se zice stăpânul”. (Sfântul Grigore cel Mare).

După cum copilul numește tată pe cel căruia îi datorează viața, tot așa și creștinul numește tată pe cel ce l’a creat.

Mântuitorul Nostru Iisus Hristos ne învață să așezăm lângă cuvântul „tată”, cuvântul „nostru”, întru cât noi ca frați și fii

ai aceluiaș părinte, se cuvine să ne rugăm *toți* pentru *unul* și *unul* pentru *toți*. Tatăl nostru este cea mai deschisă și cea mai obștească dintre rugăciuni (Sf. Ciprian).

Ea revarsă numai iubire. „*Nevoia te silește să te rogi numai pentru tine; iubirea frățească te îndeamnă și te îmbie să te rogi pentru toți*”, zice Sfântul Ion Hrisostom.

Domnul Nostru Iisus Hristos ne spune că noi toți sântem frați: și voi toți sânteți frați. Matei XXII, 8. Pe sfinții Săi apostoli îi numește deseori frați ai săi: „duceți-vă de spuneți fraților mei să meargă la Galilea: acolo mă vor vedea”, Matei XXVIII, 10. Chiar și sfinții apostoli numesc frați pe credincioși: „nu vreau să nu știți, fraților, că de multe ori am avut de gând să vin la voi”. Romani I, 13. („In ce privește darurile duhovnicești, fraților, nu voiesc să fiți în necunoștință”, I Corinteni XII, 1).

De altfel „nimic mai simplu decât să se numească *frați* aceia cari au un singur tată în Ceruri” (spune lămurit marele scriitor Tertulian).

Cuvântul „Tatăl” ne pornește spre iubire de Dumnezeu, iar cuvântul „nostru” spre iubire de aproapele.

Pe Dumnezeu Il numim „tată” pentru trei motive: 1) fiindcă ne-a dat viața naturală prin creațiune; 2) fiindcă ne-a dat viața supranaturală prin botez și 3) fiindcă ne-a făgăduit viața veșnică în Ceruri.

Realitatea cuprinsă în această rugăciune se oglindește în însăși ființa Mântuitorului Nostru Iisus Hristos, fiindcă pe Dumnezeu a-l vedea nu este cu puțință oamenilor. „Cine mă vede pe Mine, acela vede pe Tatăl; cum spui tu deci: Arată-ne pe Tatăl?” Ion IV, 89, zice Mântuitorul sfântului Apostol Filip.

În clipa în care Mântuitorul spuse lumii că Dumnezeu este tatăl tuturor, se născu o omenire nouă.

Concepțiunea aceasta despre Dumnezeu isvorăște din inimă. Ea nu este nici un produs al imaginației, niciun raționament științific, nici un postulat filozofic, nici o formulă dogmatică și nici un vis poetic.

Cuvântul „tată” este un strigăt spontan și natural al inimei.

Zicând tată, zici fără să vrei familie. Numindu-l pe Dumnezeu tată, îl scoborîm în mijlocul oamenilor.

Dumnezeul lui Iisus este tatăl tuturor și

deaceea aşteaptă iubirea dela toţi! El nu preferă şi nu privilegiază pe nimeni.

Când zicem: „tatăl nostru“, ne exprimăm încrederea desăvârşită în Dumnezeu, însă prin aceasta ne-ar urmări primejdia unei bolnave intimităţi cu Tatăl Ceresc, şi de aceea Mântuitorul ne adoagă cvintele: „*Carele ești în Ceruri*“. Ar fi deci la mijloc şi primejdia unui egoism spiritual concretizată în expresiile: „Dumnezeu şi sufletul meu, sufletul meu şi Dumnezeu“. De aceea zicem rugăciunea noastră, iar nu a mea, Tatăl nostru, iar nu Tatăl meu.

Deşi Dumnezeu este pretutindeni şi în tot locul, totuşi El nu ne îngăduie să-L privim faţă către faţă de cât numai în Ceruri.

Aceste cuvinte: „*Carele ești în Ceruri*“ trebuiesc neapărat adăogate pentru ca adevăratul Dumnezeu, care stă pururea în Ceruri să se deosebească de zeii păgâni, cari sălăsluiau după credinţa închinătorilor lor, în tablouri şi în statui făcute de mâini omenesti.

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, zice psalmistul, dar nu şi voinţa Lui, adăogăm noi. Ele urcă slava lui Dumnezeu pentruca să scoboare umilinţă asupra noastră.

Fraza „*carele ești în Ceruri*“, ne înaripează sufletele şi ne ridică din cele pământeşti, smulgându-ne din lanţul grijilor mărunte ale vieţii noastre zilnice.

Pretutindeni este Dumnezeu, dar sufletul nostru nu-l poate căuta şi mai ales nu-L poate găsi în ceasul rugăciunilor Sale, de cât numai în ceruri.

Iată de ce se cuvine fraţilor, să ne ridicăm spre Ceruri, sufletele noastre obosite în această clipă de uşurare şi de înălţare duhovnicească şi într'un gând, să zicem:

Dumnezeule Puternic! Tatăl şi Creatorul fapturilor noastre! La picioarele tale vărsăm suspinurile şi lacrimile noastre amare. Tu cel care ne-ai spus că „unul este tatăl vostru cel din Ceruri“ Matei XXIII, 9, călăuzeşte-ne şi ne luminează.

Tu ești singurul şi adevăratul nostru tată şi la a ta milostivire alergăm noi vrednicii şi umiliții. Noi sântem copii Tăi şi pe Tine te rugăm: „luminează-ți fața ta peste noi şi ne miluește“.

Milostivule Doamne! Tu ești acela ce ne-ai zis: „Tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau țarină, sau casă, sau frați, sau surori, cel ce a lăsat pentru numele Meu, va primi

însutit şi va moşteni viața veşnică“. Mateiu XIX, 29.

Cuvântul Tău am urmat şi voința Ta am plinit! Iată-ne deci orfani şi pribegi pe fața acestui pământ trecător!

Nu ne urgisi Părinte sfinte, odată ce Tu însuşi ne-ai făgăduit: „nu vă voi lăsa pre voi orfani şi voi veni la voi“. Ion XIV, 18; III, 28.

Intipăreşte voința Ta atotputernică în inimele noastre slabe! Fă ca toate gândurile noastre, toate cuvintele noastre şi toate faptele noastre să nu ţintească decât la slava Ta şi la izbăvirea noastră! Ori de câte ori greşim, învață-ne să strigăm: „Tată greşit-am la Cer şi înaintea Ta“. Luca XV, 18.

Fă ca sufletele noastre să înseteze după desăvârşirea ta potrivit cuvintelor tale: Fiți desăvârșiți precum şi Tatăl vostru Cel din Ceruri desăvârşit este“. Matei V, 48.

După cum fiul Tău s'a rugat pentru răstignitorii lui, învredniceşte-ne şi pe noi să ne rugăm unii pentru alții în clipa preajelor noastre: „Tată iartă-le lor căci nu ştiu ce fac“, Luca XXIII, 34.

Isvorul vieţii noastre ești tu, tată! Ori-decâte ori te dăm uitărei, sufletul nostru slăbeşte şi însetoşează.

Ajută-ne ca în tot cursul vieţii noastre să ne adăptăm cu apa vieţii.

Fă ca în ceasul morţii noastre, să rostim cu căldură cuvintele Prea iubitului Tău Fiul: „Tată, în mâinile Tale îmi încredinţez Duhul meu“ Luca XXIII, 46, Amin.

Pr. Dr. MARIN C. IONESCU
Bis. Sf. Şef an (Cuibu cu Barză)

AU APĂRUT :

- Vol. I – 69 „**CUVÂNTĂRI ŞI PREDICI** ale unui teolog, mai târziu cleric român în țară sub stăpânire străină“. Pag. 382 – 1888-1902. Lei 120 –
Vol. II – 55 „**PASTORALE ŞI CUVÂNTĂRI** ale unui episcop român în țară sub stăpânire străină“. Pagini 306. – 1910-1919. Lei 50. –
Vol. III. – 95. „**CUVÂNTĂRI**. Trei ani de propoveduire pastorală“. Pagini 356 – 1919-1922. Lei 60. –

toate de

DR. MIRON CRISTEA

Data fiind valoarea autorului, le recomandăm preoţilor noastre spre cumpărare şi folosire în munca ei pastorală.

„**APOSTOLUL**“

CATEHISM ORTODOX CONTRA SECTANȚILOR

EDIȚIA SFÂNTULUI SINOD BULGAR.

de Bogoliubov-Kalnev.

CAP. X.

Despre soarta sufletului omului după moarte.

Intrebare: Dacă sufletele oamenilor nu au o fire materială, ci spirituală, atunci, nu sunt ele create înainte de lumea văzută pentru ca pe urmă să se unească cu trupurile după cum învață teosofii?

Răspuns: Dacă Dumnezeu a creat sufletul primului om — Adam, după creierea lumii întregi, atunci ar fi lucru straniu să se afirme că sufletele urmașilor lui Adam sunt create mai înainte de strămoșul lor. Despre preexistența sufletelor, adică despre crearea lor înainte de lumea văzută, hotărât, nu se vorbește nicăieri în cuvântul lui Dumnezeu. Teosofii au împrumutat această învățătură dela filosofii păgâni: Platon, Pitagora, Empodocle, învățătură ce trebuie respinsă de orice creștin ca fiind păgână și pentru motivul că Sf. Biserică Sobornicească învață că Dumnezeu creiază sufletul omenesc în momentul concepțiunei.

Intrebare: De unde se vede din Sf. Scriptură că Dumnezeu creiază sufletul omenesc deodată cu concepția trupului în pântecul mamei?

Răspuns: Lucrarea creativă a lui Dumnezeu nu s'a întrerupt după facerea lumii, ci se continuă și acum: „Tatăl meu până acum lucrează, lucrez și eu“ (Ioan 5: 17). Stabilind originea naturală a oamenilor, după trup, din Adam (Fac. 1: 27), Domnul continuă, cu suflarea Sa Dumnezeiască să creeze — în momentul concepțiunei omului — suflet rațional pentru el. De aceea se spune în Eclesiast: „țărâna să se întoarcă în pământ, din care a fost, și duhul să se întoarcă la Dumnezeu, la cel ce l'a dat pre el“ (adeacă l'a dat omului în momentul nașterii sale — Ecl. 12: 7). Psalmistul vorbește despre oameni că Dumnezeu „a creat inimile tuturor“ (Psalm. 32: 15). Proorocul Isaia vorbește că Dumnezeu, care a creat cerul și pământul „dă suflare poporului ce este pre dânsul (pre pământ) și duh celor ce umblă pre dânsul“ (42: 5). Proorocul Zaharia învață: „Zice Domnul cel ce a întins cerul și a întemeiat pământul și a făcut duhul omului întru el

(Zah. 12: 1), — creiat întru el și nu cel care l'a creiat în afară de om și înainte de nașterea lui.

Evlavioasa maică a Macabeilor, aprobând pe fiii săi că întâmpină cu bărbăție moartea pentru credință în adevăratul Dumnezeu, le vorbește astfel, înainte de începerea chinurilor: „Nu știu cum v'am zămislit în pântecul meu, nici eu v'am dat duh și viață, nici închipuirea fieștecăruia eu am întocmit, ci Ziditorul lumii cel ce a zidit ursitoarea omului și au aflat nașterea, iarăși vă va da vouă tuturor duh și viață“ (2 Macab. 7: 22 — 23).

Intrebare: Cum învață sfinții părinți și dascăli ai bisericii despre originea sufletelor omenesti și cum învață despre același lucru Sf. Biserică sobornicească?

Răspuns: Marea majoritate a părinților și dascălilor Bisericii au respins învățătura despre preexistența sufletelor omenesti, cum sunt, de pildă, Sf. Grigore de Nisa, Sf. Grigore de Nazians, Sf. Ciril Alexandrinul, fericitul Teodorit, Lactanțiu, fericitul Ieronim, fericitul Augustin, papa Leon cel Mare, etc. Ultimul învață așa: „Credința catolică propoveduește neîncetat și cu adevărat că sufletele oamenilor nu au existat înainte de a fi început să viețuiască în corpurile lor și că acelea se întrupează în corpuri nu de către cineva strein, ci de Ziditorul Dumnezeu, creator și și al trupurilor“, (Epist. 15 a Turrib. c. 9).

Învățătura despre preexistența sufletelor, fiind necreștină, ci luată dela păgâni a fost condamnată la sinodul al doilea ecumenic (pravila 1). Soborul a anatematizat pe eretici care au recunoscut această rătăcire. Iar Sinodul al 5-lea ecumenic afirmă că „sufletul este creiat deodată cu trupul și nu unul înaintea celuilalt după cum învața greșit Origen“.

În „Mărturisirea de credință ortodoxă“, aprobată de patriarhii de răsărit, privitor la originea sufletelor, se spun următoarele: Capul omenesc provine din sămânța lui Avraam, iar sufletul se trage dela Dumnezeu precum spune Scriptura: „cel ce a întins cerul și a întemeiat pământul și a făcut duhul omului întru el“ (Zah. 12: 1). Și în alt loc: „se va întoarce la Dumnezeu, la cel ce l'a făcut“

(Ecl. 12: 7)... Sufletul este dat de Dumnezeu atunci când se formează trupul și devine vrednică să-l primească și când el intră înăuntru se revărsă în tot trupul așa cum se revărsă focul în fierul încălzit" (Mărturis. de cred. partea I, răspuns la întreb. 28).

Învățătura despre preexistența sufletelor contrazice și cunoștința omenească: dacă sufletele ar exista mai înainte de trupuri, ca fiind create înainte de lume, atunci ele și-ar aduce aminte de existența lor dinainte de lume, ar ști cu cine și unde au fost mai înainte, cum au trăit, de ce au înemerit în cutare sau cutare trup; dar asemenea cunoștință nu au oamenii fiindcă nu există nici preexistență suflete-lor lor.

Întrebare: Dacă sufletul omenesc unit cu trupul este creat aparte de el, cu desăvârșire în alt chip, dacă are firea duhovnicească și existență de sine stătătoare, atunci, care îi este soarta după moartea omului?

Răspuns: După moartea omului sufletul lui „se întoarce la Dumnezeu, care l'a dat", pentru a se pronunța judecata particulară. După aceasta sufletul se află, porivit cu vrednicia prople fie în iad, fie în sânul lui Avraam așteptându-și judecata definitivă și sentința — la fericire sau munci vecinice, care judecată va avea loc la sfârșitul lumii după învierea obștească a tuturor răposaiilor.

Întrebare: Învăță oare teosofii adevărul când spun că sufletul omului după moartea lui, potrivit cu faptele săvârșite se strămută în corpurile altor oameni buni sau răi, înțelepți sau proști, sănătoși sau bolnavi, etc., sau în animale, ba chiar și în plante sau pietre. Pentru susținerea acestui lucru teosofii se sprijină pe diferite locuri din Sf. Scriptură cari, pretind ei, ar îndreptăți învățătura lor. Este oare adevărat?

Răspuns: Nu este adevărat. Învățătura aceasta păgână, osândită de biserică, nu se îndreptățește de niciun loc din Sf. Scriptură. Nu există nici măcar cuvânt despre „metempsihoză" (reîntruparea sufletelor).

Întrebare: Hristos a întrebat odată pe ucenicii Săi: „Drept cine mă socotesc oamenii, — drept flu al omului? Aceia au răspuns: unii — drept Ioan Botezătorul, alții drept Ilie, iar alții drept Ieremia sau unul din prooroci" (Mat. 16: 13 — 14). Atunci — zic teosofii — Hristos, Apostolii și poporul Ebreesc credeau că e posibil să se reîntrupeze unul din prooroci în Hristos. Este oare adevărat?

Răspuns: Rătăcirea grosolană a teosofilor este respinsă de următoarele cuvinte ale lui Hristos pe cari intenționat nu le citează: Iar voi drept cine mă socotiți? Simon Petru răspuns și zise: Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu Celui viu. Atunci Hristos i-a răspuns zicând: Fericit ești tu, Simone, fiul lui Ionă, că nu trup și sânge ți-au desvăluit ție (aceasta) ci tatăl meu, cel din ceruri" (stih 17).

Hristos nu a întrebat pe Apostol, drept care din proorocii *neîntrupăți* îl socotesc oamenii și Apostolii nu au răspuns că oamenii îl socotesc drept *neîntrupatul* Ioan Botezătorul sau vreun altul din ceilalți prooroci. Aceasta pentru că Evreii nu credeau deloc în reîntruparea sufletelor (metempsihoză). Ei credeau că e posibil să învieze unul din prooroci, în persoana lui Iisus Hristos. Așa credea împreună cu ei și Irod. Acesta, după omorârea lui Ioan Botezătorul, auzind despre minunile mari ale lui Hristos, cu teamă, spuse slujitorilor săi: acesta este Ioan Botezătorul; el a *înviat din morți* și de aceea se fac minuni prin el" (Mat. 14: 1 — 2). Teosofii într'adins nu citează toate cuvintele ce urmează — ale lui Hristos și nici răspunsul lui Petru pentru a duce la rătăcire pe cei ce nu cunosc Sf. Scriptură și pentru ca din răspunsul Sf. Ap. Petru și din cuvintele de mai apoi ale lui Hristos rezultă clar, că în întrebarea lui Hristos și în răspunsul Ap. Petru nu este nici vorbă despre reîncorporarea sufletelor și că Hristos respinge cu desăvârșire de a fi socotit drept unul din profeții de mai înainte, răposai.

Întrebare: Teosofii spun că Ilie s'a întrupat în Ioan Botezătorul. Aci se întemeiază pe cuvintele lui Hristos spuse de El drept răspuns la următoarea întrebare a ucenicilor: „pentru ce dar zic cărturarii că trebuie să vie mai întâi Ilie? Iisus le răspuns: Ilie vine într'adevăr și va așeza la loc toate. Eu însă vă spun vouă că Ilie a venit, dar ei nu l'au cunoscut, ci au făcut cu el câte au voit: așa și fiul omului va să pătimească dela ei. Atunci au înțeles ucenicii că Iisus le vorbise despre Ioan Botezătorul" (Mat. 17: 10 — 13). Este oare adevărat — după cum afirmă teosofii — că aci Mântuitorul vorbește despre întruparea lui Ilie în Ioan Botezătorul?

Răspuns: Nu! Aceasta nu este adevărul. Lucrul acesta mărturisește numai de marea ignoranță a teosofilor în cunoașterea Sfintei

Scripturi pe care o întortochează „pentru pieirea proprie“ după cum spune Apostolul (2 Petru 3: 16).

Ioan Botezătorul este numit Ilie numai în sens de comparație: din pricina aceleiași puteri și îndrăsneli în predica lor combativă. Din această cauză a prezis și îngerul înainte de nașterea lui Ioan Botezătorul: „El va merge înaintea Domnului, *cu duhul și cu puterea lui Ilie*“ (Luc. 1: 17; încă: Mal. 4: 5 — 6)

Dacă Ilie s'ar fi renăscut în Ioan Botezătorul atunci nu ar mai fi vorbit Hristos despre Ilie: „Ilie *va veni* primul și *va rândui totul*“. Este clar că în vremea lui Hristos Ilie încă nu a venit: el a zis „*va veni*“ și „*va rândui totul*“, iar Ioan Botezătorul venise deja în timpul lui Hristos.

Dacă Ilie s'a renăscut în Ioan Botezătorul atunci în ce chip — în momentul Schimbării Domnului la față — a apărut cu Moise pe muntele Tabor în corpul său propriu de mai înainte, — în trupul lui Ilie și nu în acela al lui Ioan Botezătorul (Luca 9: 30)?

În cele din urmă, minciuna învățături teosofice este respinsă de însuși Ioan Botezătorul. Când poporul, preoții și leviții l'au întrebat: „Cine ești tu?... Ești Ilie“? El i-a răspuns limpede și hotărât: „Nu sunt“ (Ioan 1: 20). Și când „cel mai mare dintre cei născuți din femei“, Ioan Botezătorul, spune singur despre sine: „nu, eu nu sunt Ilie“, teosofii afirmă altfel: „nu tu ești Ilie cel reîntrupat“. Creștinul adevărat trebuie să dea crezare cuvintelor lui Ioan Botezătorul și nu minciunilor teozofice.

Întrebare. Odată, când Apostolii au întâlnit un orb din naștere, au întrebat pre Hristos: „Învățătorule, cine a greșit, acesta sau părinții lui, de s'a născut orb“? (Ioan 9: 1—2). Teosofii spun că din aceste cuvinte se vede că ucenicii lui Hristos credeau reîntruparea orbului, adică, — mai înainte acest orb trăise într'o altă viață și s'a născut pe pământ orb pentru păcatele săvârșite în viața anterioară. — Este oare adevărat aceasta?

Răspuns. Și aci teosofii, tot intenționat, nu aduc răspunsul dat de Hristos ucenicilor fiindcă acest răspuns combate rătăcirea lor păgână. La întrebarea ucenicilor: cine a păcătuit, orbul sau părinții lui, de s'a născut orb, — Hristos a răspuns așa: „nici el nu a păcătuit, nici părinții lui“ (stih 4). Însemnează că nașterea acestui om atârnă de Providența

Dumnezească, — pentru proslăvirea lui Dumnezeu prin vindecarea minunată a orbului din naștere și să creadă oamenii în Hristos ca în fiul lui Dumnezeu. Dar când Hristos vorbește direct că orbul din naștere „nu a păcătuit“, teosofii nu cred în cuvintele lui Hristos, ci afirmă că el s'a născut orb pentru că a păcătuit. „Ignoranții și nestatornicii“ pot să creadă în teosofii, dar creștinii adevărați — numai în Hristos.

Întrebare. Nu vorbesc oare despre reîntrupare, după cum învață teosofii, cuvintele lui Hristos spuse lui Nicodim: „Adevăr, adevăr zic ție: de nu se va naște cineva din nou, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezeu“ (Ioan 3: 3)? În cuvântul „din nou“ teosofii văd o aluzie la noua naștere fizică a omului, adică reîntruparea lui.

Răspuns. Cuvântul „din nou“, în traducerele protestante ale Evangheliei, de cari se folosesc și filosofi, este tradus cu totul neadevărat după originalul grecesc. În original nu stă cuvântul „din nou, ci vorba „de sus“ (anothen) lucru ce este corect. Protestanții însă au înlocuit în mod arbitrar cuvântul „de sus“, cu vorba „din nou“ și cu aceasta au întunecat și întortochiat, cu desăvârșire, sensul adevărat al spuselor lui Hristos. Așa protestanții tălmăcesc cuvântul „din nou“, în sens moral, iar teosofii — în sens de naștere trupească adică reîntruparea omului. Dar, atât înlocuirea cuvântului „de sus“ cu vorba „din nou“, cât și tălmăcirea lor — a protestanților și teosofilor — sunt mincinoase și după bunul plac, lucru ce se vede din cuvintele ce urmează, ale lui Hristos către Nicodim.

La întrebarea plină de nedumerire a lui Nicodim: „cum poate omul să se nască, fiind bătrân? Oare poate să intre a doua oară în pântecele maicii sale și să se nască?“. Iisus răspunde: „Amin, amin grăesc ție, de nu se va naște cineva *din apă și din duh* nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu“ (stih 5-6).

Se vede clar, prin naștere „de sus“ Hristos a înțeles nu numai nașterea morală cum învață protestanții și tot așa n'a înțeles nici pe departe nașterea trupească după cum propoveduesc teosofii. Iisus a învățat că e necesar să se renască omul cu harul Sf. Duh care i se dă „de sus“ în taina Sf. Botez. Lucrul acesta ni-l arată cuvintele: ce este născut din carne, carnea este și ce

este născut din duh, duh este (stih 6). În chipul acesta, în cuvintele lui Hristos, aduse de teosofi, cuvinte luate din convorbirea Mântuitorului ca Nicodim, nu se vorbește despre reîntruparea teosofică, adică de reîncorporarea sufletului omenesc, de după moarte, în corpurile altor oameni sau animale, ci de renașterea spirituală a omului cu harul Sf. Duh în taina botezului cu apă (Vezi Rom. 6:5; 1 Cor. 6:11. Fapt. 22:16. Tit.

3:5). Protestanții singuri încep, în cele din urmă, să înțeagă bunul lor plac, grosolan, în întortocherea Sfintei Evanghelii Metodiști de pildă, în ultima lor ediție (din 1929) a Bibliei *) au scos cuvintele de cari ne-am ocupat — „din nou“ — și le au înlocuit cu „de sus“ — tocmai așa cum este corect.

Prof. STELIAN ILIESCU
Misionar Eparhiei

*) Autorul are în vedere traducerea bulgărească.

MIȘCAREA MISIONARA

În seara zilei de Sâmbătă 19 Oct. cor., orele 7—10 seara, s'a inaugurat seria șezătorilor de toamnă la căminul cultural dela Herăstrău, cămin înființat acum patru ani de Pr. Gh. Popescu-Lahovari și sub a cărui conducere funcționează și astăzi. Programul a fost următorul:

Tedeum de deschidere.

Cântările Sf. Ambrozie, cântate de cântăreții bisericii.

Conferința preotului despre însemnătatea și folosul cărții de citit, după care a urmat coruri și recitări spuse alternativ atât de copiii școlii primare, cât și de elevii T.T.R. ai școlilor dela centrul de instrucție al aviației Pipera. Programul a fost încheiat cu piesa de teatru: „Când îți calci jurământul“, jucată cu mult elan de către elevii aviatori.

Șezătoarea a luat sfârșit într-o atmosferă de înaltă reculegere și mulțumire sufletească pentru toți cari au participat la ea.

Conducerea căminului își are în program ca odată pe săptămână (Joia după masă) să țină în fața trupelor de aviație dela centrul Pipera o șezătoare cu acelaș program, diferind numai subiectul conferinței. Aceste șezători începute la căminul cultural Herăstrău vor continua în fiecare Sâmbătă seara cu un program din ce în ce mai variat.

*
* *

Duminică 20 cor., cercul pastoral „Valea Teleajănelui“ din jud. Prahova, și-a început activitatea sa, ținând ședință în frumoasa comună Teișani.

Dimineața, în fața unui însemnat număr de credincioși, s'a oficiat Sf. Liturghie de

toți preoții cercului, în frunte cu Păr. Proistos N. Pop. Ogretin.

Răspunsurile au fost date de corul cântăreților.

Păr. Dumitrescu-Olteni a predicat, iar Pr. Proistos a conferențiat având ca temă: „Predica după munte“.

În ședința intimă, când s'a stabilit definitiv planul de muncă pentru anul început, au vorbit Păr. Enăchescu-Teișani, Păr. N. Popescu Ogretin și Păr. Gh. Iliescu-Isvoare.

Ședința acestui cerc pastoral, din comuna Teișani, și a avut succesul ei care e o bună cheazășie că și în viitor ca și în trecut preoțimea din Plaiul Teleajenului e trează în postul ei de streajă!

*
* *

Lucrare misionară în parohie. — Biserica parohială Sf. Elefterie, dela venirea în mijlocul credincioșilor a Cuv. Preot Bulacu, a intrat în rândul bisericilor cari desfășoară rodnică activitate culturală și misionară. Din *Buletinul Bisericii Sfântul Elefterie*, apărut cu data de 1 Sept. a. c., luăm cunoștință cu bucurie că se lucrează la organizarea de conferințe și reuniri religioase, pentru cari Comitetul școlar al școlii primare de fete din parohie, a pus la dispozițiune o sală mare din localul școlii; că în fiecare Vineri, între orele 6-8 seara, va avea loc în localul Bisericii Sf. Elefterie, explicarea câte unui mic capitol din Sf. Scriptură; că se predică regulat Dumineca și sărbătorile și că în curând va lua ființă la Biserica Sf. Elefterie și școala duminicală cu scopul de a iniția pe copiii școlii primare în cele religioase practice.

Lucrarea e bine începută, condusă cu pricepere și nu ne îndoim că va fi rodnică.

Se întorc rătăciții.—Sectarismul periculos și anarhic se întinde ca o amenințare sub cerul ospitalier al țării noastre binecuvântate. Propagandiștii sectari, în ciuda tuturor îngrădirilor legale, cutreeră satele și orașele, sub ochii autorităților, svârlind în chip meșteșugit sămânța rătăcitei lor învățături. Și rând pe rând, cad în năvodul sectar mințile nedesăvârșite ale poporenilor de pretutindeni, că e largă și ușoară calea ce duce la pierzare.

Totuși, acolo unde preotul muncește din greu, neajutat și neștiut de nimeni, puternica propagandă sectară e paralizată în parte.

Așa s'a întâmplat în comuna Frumoasa-Teleorman, unde doi dintre cei mai înfocați „studenți în biblie”: Florea Cojocaru și Ion G. Manole, s'au întors la turună, după o rătăcire de cinci ani prin deșertul învățăturilor sectare. O copilă nebotezată încă, în vârstă de cinci ani, a fost trecută prin baia botezului curățitor, împăcându-se astfel cu legea, cu Dumnezeu și cu sufletul său creștinesc.

„Om neștiutor și simplu, m'am lăsat târât în rătăcire”—povestea printre altele Florea Cojocaru—și rătăcirea a durat timp îndelungat, până m'am convins de ticăloșia sfinților de lege nouă. Am văzut că toate sunt numai vorbe meșteșugite izvorâte din dorul câștigului fără muncă. Am putut să-mi dau seama că toată propaganda sectară e condusă de mâini nevăzute, că lucrează și dolarul american și dușmani de pretutindeni, dar mai presus de toate lucrează mâna jidovului rătăcitor. Predicatorii sunt cei mai mulți ovrei, cari vor să obțină majoritatea în popor pentru „marea revoluție” a zilelor viitoare.

Preoții, unelte satanice, sunt deacurmezișul planurilor sectariste, de aceea orice slăbiciune a lor trebuiește exploatată, ca fiind discreditată, să fie nimicită cu timpul.

În învățătura studenților în biblie, persoana Mântuitorului are rol de mică importanță. Predicatorii aproape confundă pe Hristos cu tâlharii de pe cruce. Am observat că gândul lor este ca treptat treptat să înlăture legea creștină și s'o înlocuiască cu legea ovreească, ori poate cu niciuna, aducându-ne în starea nenorocită a Rusiei bolșevice.

M'a surprins dela început mulțimea de broșuri în scop de propagandă. M'a surprins venirea predicatorilor din Ardeal și de aiurea, cari nici românește nu știau bine și cari spuneau că vin de dragul mântuirii noastre sufletești, dar ne cereau mii de lei în scop de propagandă și pentru acoperirea cheltuelilor făcute cu drumul. Și mă gândeam că e curată escrocherie, că nu se simte nevoia venirii lor și că e de muncă și acolo, unde nu e venită toată lumea la pocăință.

Și gânduri de felul acesta m'au frământat neconținut, am cercetat scriptura și am pus în legătură toate observațiunile mele cu spusele Preoților și ale bisericii și am văzut că învățătura sectară e fum și deșăr-tăciune, cu dedesubturi revoluționare și atunci am părăsit calea rătăcirii și am revenit în sânul bisericii mame.

E mare pericolul sectar, dar cu luptă, cu sacrificii, cu concursul organelor administrative și pe deasupra, cu exemplul vieții fără prihană, lucrând cu vreme și fără vreme în ogorul Mântuitorului Hristos, vom întoarce rătăciții la turmă.

Pr. ȘTEFAN FLORESCU.

MIȘCAREA ÎN CLER

NUMIRI, TRANSFERĂRI, DEMISII. DECESE. CÂNTĂREȚI-PARACLISERI, 15 Iulie 15 August 1929.

1. Catalina Hulei Tudor este numit cu începere dela 1 Iulie a. c., cântăreț la parohia Buna-Vestire din Ploești-Prahova în locul lui Costică Urișu demisionat.

2. Dimitrie Gr. Moiescu se numește pe data de 15 Iulie a. c., cântăreț la biseica Buna-Vestire din Ploești în locul lui Ene P. Vlasie demisionat la 1 Febr.

3. Zamfir Gh. Ioniță și Nicolae B. Popescu se numesc cântăreți provizoriu la parohia Drăgăneasca jud. Ilfov circ. I, în locul

lui C. Oprescu și Sandu Ionică demisionați pe data de 1 Aprilie a. c.

4. Gh. Asancăi se numește cântăreț la biserica Sf. Dumitru parohia Zlătari din Capitală pe data de 1 Iulie a. c.

5. Cântărețul Preda Petcu Stoica se numește cântăreț la parohia Ciorani de jos jud. Prahova circ. III., în locul lui Adam Nicolae eșit la pensie pe data de 1 August.

6. Ioan Gh. Stoica se numește bucătar de data 1 Iulie a. c., la Mănăstirea Cernica în locul lui Tănase Nițu retras pe aceeași dată.

7. Soare Teodorescu se numește cântăreț la Parohia Sf. Ioan Botezătorul din Roșiori de Vede jud. Teleorman circ. II., în locul lui Nae Dogeanu, decedat la 1 Mai 1925, numirea se face pe data de 15 Iulie a. c.

8. Niculae R. Popescu se numește pe data de 1 Iunie a. c., cântăreț la parohia Sf. Împărați din Zimnicea Teleorman, în locul lui Stan Cristescu, demisionat pe aceeași dată și se detașează și ca secretar la Protoerie.

9. Ioan Popa se numește pe data de 1 Iulie a. c., cântăreț la parohia Tecuci, jud. Teleorman circ. II., în locul lui Mihail R. Popa, pus în disponibilitate pe aceeași dată.

10. Nicolae St. Marica se numește pe data de 1 ai a. c., cântăreț la parohia Drăgoești Pământeni, în locul lui Niculae Ghinulescu, transferat la parohia Mănești.

11. G. Găinaru se numește pe data de 1 August a. c., cântăreț la parohia Corbi jud. Mușcel circ. I., în locul lui Andrei Popescu decedat la 4 August a. c.

12. Niculae T. Dima se numește pe data de 15 Iulie a. c., cântăreț la parohia Manu Cavaful din Capitală în locul lui Ioan Ghioculescu demisionat pe ziua de 1 Iulie a. c.

13. I. M. Popa se numește cântăreț la parohia Morenii de jos jud. Vlașca circ. II., pe data de 1 Aprilie a. c., în locul titularului Alex. N. Popa decedat la 11 Mai a. c.

14. Gh. I. Popescu se numește pe data de 1 Iulie a. c., cântăreț la parohia Colacu jud. Dâmbovița în locul lui Stan Popescu decedat în ziua de 15 Mai 1928.

Consilier referent, Pr. EUGEN BĂRBULESCU

NUMIRI, TRANSFERĂRI, DEMISII, DECESE, PREOȚI. — 15 Iulie 15 August 1929.

1. Iunian Mihăescu nou hirotonit preot pe data de 12 Iulie a. c., se recunoaște în statele parohiei Vodă-Carol jud. Teleorman.

2. Serghiu Nicolae hirotonit pe seama parohiei Turculești jud. Muscel, se recunoaște pe data de 15 Iulie a. c.

3. Dumitru Matei nou hirotonit pe data de 15 Iulie a. c., pentru paroria Colceag jud. Prahova circ. III., se recunoaște în state.

4. Pr. Popescu ajutător se numește paroh la parohia Călugăreni pe ziua de 1 Aprilie a. c., în locul preotului paroh decedat pe aceeași dată.

5. Pr. Ioan N. Popescu se numește pe ziua de 14 Iulie a. c., la parohia Drăghicești jud. Muscel.

Consilier referent, Pr. EUGEN BĂRBULESCU

C R O N I C A I N T E R N A

Atragem atențiunea c. c. preoți asupra următoarelor importante dispozițiuni luate de Arhiepiscopia noastră :

Fiecare episcop la suirea sa pe tronul episcopesc are dreptul canonic de a schimba, în toate bisericile de sub jurisdicția sa, sfintele anthemise vechi, înlocuindu-le cu altele noi, purtând semnătura și sigiliul noului chiriarh.

Considerînd că în Arhiepiscopia Noastră, nu s'a făcut uz de acest drept, deși I. P. S. Nostru Arhiepiscop și Mitropolit este în al ro-lea an de arhipăstorie, lăsînd încă pe la biserici anthemise purtînd semnătura de la 2-3 și chiar 4 chiriarhi din urmă, trecuți la cele vecinice.

Considerînd faptul că Arhiepiscopul Mitropolit al Ungro-Vlahiei este și primul Patriarh al României și în acelaș timp deținînd înalta demnitate de înalt regent, ceiace constituite nu numai o mîndrie a bisericii ortodoxe romîne ci chiar un fapt de importanță istorică, credem că este o necesitate ca toate bisericile din cuprinsul Eparhiei Noastre să-și procure Sf. Anthemise ale Chiriarhului lor.

De aceea avînd în vedere cele de mai sus și considerînd și faptul că aceste anthemise trebuiesc comandate și materialul din care se confecționează este costisitor, ca să știm ce comandă să facem, să ne trimiteți cât mai neîntârziat, un tablou de toate

bisericile din acel protopopiat, 'căroră trebuie să li se schimbe Sf. Antemise. Acest tablou întocmit cu: biserica, parohia, satul și hramul ce poartă, Ni se va înainta în cel mai scurt timp pentru ca, cu începutul anului 1930 să le putem preschimba.

p. Arhiepiscop și Mitropolit
† PLATON

Cons. referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

—o—

Inmulțindu-se numărul candidaților la posturile de cîntăreți rămase vacante pe la biserici, și întrucât școalele Noastre de cîntăreți au început să dea absolvenți mai mulți, pentru ocuparea acestor posturi și în vederea și a hotărîrii adunării eparhiale, Consiliul Eparhial în ședința de la 18 Sept. a. c., a hotărît ca începînd cu 1 Oct. a. c., toate posturile de cîntăreți devenite vacante, se vor publica mai întîi în Curierul „Apostolul” spre a fi aflate de cît mai mulți candidați.

2. Pentruca cei ce concurează la aceste posturi, după trecerea termenului de cel puțin 15 zile de la publicare, să fie aleși după merit, să se instituie pe lîngă fiecare protopopiat *cîte o comisiune de examinare*, compusă din: protopop ca președinte, preot bun bisericaș și un cîntăreț - de preferință profesor la o școală de cîntăreți dacă există în localitate.

Înainte a acestei Comisiuni se vor prezenta toți candidații pentru ocuparea posturilor vacante și publicate în „Apostolul” fie la fiecare caz în parte, fie la o dată fixată pentru mai mulți.

Pentru București se instituie o comisiune, compusă din cei trei protopopi ai Capitalei, directorul școlii de cîntăreți și profesorul de muzică liniară de la școala de cîntăreți a Patriarhiei.

Despre cei reușiți la examen se va face un tablou cu notele obținute la: cîntare, citire și tipic, care se va ține în evidență și avute în vedere, ori de cîte ori se ivește o vacanță, iar posturile vor fi date în ordine reușitei.

Un tablou din acestea, la fiecare dată, împreună cu procesul-verbal încheiat de comisiune, se va trimite și Arhiepiscopiei, spre a-l avea în evidență la recomandarea pentru ocuparea posturilor.

Astfel că, pe lîngă procesul-verbal al Consiliului parohial despre vacanța posturilor, se atașează și procesul-verbal al examenului candidaților sau numărul raportului cu care s'a înaintat Chiriarchiei, tabloul general cu cei examinați.

La ori ce vacanță se preferă cei cu școala (seminar sau școala de cîntăreți), și numai în caz de lipsă cei fără școală, iar aceștia din urmă, numai în mod provizoriu, pînă la găsirea unui candidat cu școală, care-i va lua locul. De asemenea vor trebui să se conforme art. 5 din statutul funcționarilor, cu privire la vîrsta (majorat) și satisfacerea serviciului militar, fără cari vor fi numiți tot provizoriu. Să nu fi suferit vre o condamnare infamantă.

La orice recomandare se vor înainta toate actele arătate mai sus, 2 procese-verbale (unul al Consiliului, unul al comisiei), plus diploma de studii sau copie certificată, extractul de naștere, doveditor de satisfacerea serviciului militar, toate însoțind statul de serviciu complectat al candidatului, care va fi contra semnat de parohul respectiv, iar în lipsă de protopop,

p. Arhiepiscop și Mitropolit
† PLATON

Cons. referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

În complectare la ordinul Nostru circular Nr. 697/ a. c., vă anunțăm că nu vom face nici o numire de cîntăreți în viitor, dacă nu vă veți conforma dispozițiilor din acel ordin.

1. În acest scop comisiunea de examinare formată pe lîngă fiecare protopopiat în modul arătat, Ni se va comunica de urgență spre aprobare.

2. Tuturor candidaților prezentați la examenul acesta de aptitudine sau competență, li se va elibera o adeverință sau certificat provizoriu, semnate de comisiune, că s'au prezentat la examen și au obținut notele cutare. Această adeverință o vor prezenta între actele ce le înaintează candidații consiliului parohial, spre opinare și trimete mai departe spre aprobare, iar la Arhiepiscopie se va trimete numai Procesul-verbal al examenului, cu candidații prezentați.

3. Fiecare candidat la acest examen va plăti suma de 100 (una sută lei), care împreună cu tabloul și procesul-verbal amintit,

se vor înainta Arhiepiscopiei pentru fondul școalelor de cîntăreți sau alt fond ce se va destina.

Renunțăm la ideea ca în Capitală să fie o singură comisie, ci fiecare protopopiat să și aibă comisiunea sa, ca și celelalte.

p. Arhiepiscop și Mitropolit
† PLATON

Cons. referent
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

Foarte deseori primim plîngeri din partea preoților că, în lupta ce duc împotriva lăștirii diferitelor secte primejdioase bisericii și neamului, nu sunt ajutați realmente și mulțumitor de celelalte organe cu răspunderi oficiale din localitate și în deosebi de organele polițienesti. Fără îndoială ca acțiunea distructivă a sectanților privește, în măsură egală, toate instituțiunile de stat, întrucît orice turburare de natură religioasă are adînci repercusiuni în întreg organismul social al neamului. De aceea Noi am intervenit de multe ori la Onor. Ministerul Cultelor ca să atragă atențiunea tuturor factorilor sociali asupra pericolului propagandei sectante și să oprească, conform legilor în vigoare, propaganda agresivă și jignitoare pe care o duc sectanții în general.

Dar între ceiace se numește aplicarea legilor pe de o parte și luarea de măsuri de represalii pe de altă parte, nu este decît o foarte fină nuanță deosebitoare. Depinde de înțelepciunea organelor însărcinate cu aplicarea legilor să fie una sau alta. În orice caz, e foarte firesc ca aplicarea legilor să fie considerată ca atare, sau privită ca o măsură de represalii, după interesul pe care-l urmărește cineva.

În această situațiune, Ministerul Cultelor ca și alte instituțiuni ale Statului, Ne răspund todeauna că au luat toate măsurile ca legile să fie respectate și deci propaganda ilegală a sectanților să fie oprită.

Rămîne, prin urmare, de găsit și alt mijloc de luptă împotriva sectanților, pe lîngă ajutorul real sau mai puțin real al altor organe sociale, iar acest alt mijloc nu poate fi decît activitatea puternică, ordonată și sistematică a preoților Noștri, activitate al cărui scop principal trebuie să fie edificarea creștinilor ortodocși asupra credinței creștine ortodoxe și transpunerea volorilor

ortodoxe în viața creștină. Paralizarea acțiunii sectante este înainte de orice, în funcțiune de împuternicirea și purificarea vieții creștine ortodoxe.

p. Arhiepiscop și Mitropolit
† PLATON

Cons. referent
Pr. MANEA POPESCU

Serbarea dată de Orfanii dela Bistrița în ziua de 24 Oct. 1929 în teatrul „Tinerimea Română“.

Cititorii foi noastre arhiepiscopale se vor bucura, suntem siguri, de a fi ținuti în curent cu ieșirile arhipăstorului nostru sufletec. Ei știu că orice ieșire a I. P. Sf. Patriarh, chiar și cea mai puțin ceremonioasă, în aparență, are un mobil religios sau cultural de o importanță deosebită, asupra căruia este totdeauna foarte util să se insiste. Deasemenea, interesul și entuziasmul lor pentru operele frumoase moralizatoare și altruiste vor fi în chip minunat stimulate văzând că Șeful suprem al Bisericii noastre nu voiește să scape nici cel mai mic prilej cu toate ocupațiunile care-l năpădesc, de a arăta tuturor marea sollicitudine de care se bucură din partea sa toți aceia cari, într'un fel sau altul, se jertfesc pentru binele fiilor acestui neam.

De data aceasta, ieșirea I. P. Sf. Patriarh a avut ca scop participarea la serbarea dată de orfanii dela Bistrița, în folosul lor, în ziua de 24 Oct. 1929, în teatru „Tinerimea Română“, la orele 4 p. m. Titlul acestei serbări și numerile din program ar fi fost departe — o spunem cu oarecare tristețe — de a trezi în sufletul tuturor interesul dorit față de odraslele sărmane în chestiune. Cei cari au organizat aceasă gingașă serbare și-au dat seama din capul locului de acest lucru.

Din momentul când I. P. Sf. Patriarh, căruia organizatorii solicitaseră înalta binecuvîntare, a făcut cunoscut că va veni și va patrona personal această serbare, succesul a putut fi considerat asigurat.

Și într'adevăr, pe lîngă persoanele oficiale printre care cităm pe D-l Ministru al Cultelor și Artelor și pe D-l Primar al Capitalei, un număr considerabil de asistenți de marcă au ținut să aprecieze și să încurajeze această lăudabilă operă.

Dar să dăm câteva explicații asupra acestor mici orfani, cari ne-au fermecat cu producțiunile lor drăgălașe și pline de grație. Le

reproducem după scurta cuvântare rostită către sfârșit de D-l Avocat Popescu Tudor.

O venerabilă stăriță, maica Epiharia, împreună cu cele două nepoate ale sale călugărițe, maicele Gologan, au avut creștinească râvnă de a forma un internat la Marea Bistrița pentru copile orfane. Cu toate greutățile ce au avut de îndurat, și care se pot ușor imagina, dată fiind lipsa de subvenție fixă, aceste meritoase maici au reușit să întrețină cu curaj binecuvântata lor instituție, care azi adăpostește 150 de copile lipsite de părinți. În acest internat, orfanele primesc, pe lângă educație, instrucția trebuitoare pentru a-și absolvi cursurile de bacalauriat liceal. Corpul profesoral din R.-Vâlcea, dela Seminar și dela alte școli, a acceptat cu generozitate să-și sacrifice forțele și timpul liber pentru a veni la Bistrița să dea lumină viitoarelor mame române.

La vârsta când aceste tinere fete vor absolvi cursurile liceale, vor avea libertatea deplină de a alege una din cele două căi ce li se deschid: calea sfaturilor evanghelice, intrând în monahism, sau calea vieții de familie. Una sau alta, după cum sufletul lor va fi mișcat de grația divină într-o direcție sau alta.

Nu vrem să trecem cu vederea exemplul, de nobil și evanghelic sacrificiu de care au dat dovadă cele două surori, maicele Gologan. Ambele institutoare titrate și cu drept de a primi salariul dela Stat, n'au voit să încaseze personal nicio centimă din salariul lor, dela 1927 până azi, ci totul, în sumă de circa 800.000 lei a fost generos vărsat la fondurile pentru întreținerea fetițelor de sub îngrijirea lor devotată.

Revenind acum la serbarea dela 24 Oct., nu putem să nu indicăm în întregime programul executat de micuțele copile artiste. Prevenim că micuțele artiste nu depășeau vârsta de 8 ani și nu puține vor fi fost care nu împliniseră 6 ani. Trebuiau spuse acestea, spre a se înțelege marele merit ce au avut prezentându-se cu un astfel de program, foarte bogat pentru puterile lor:

PARTEA I-a.

1. Imn național . . . . . Cântec
2. Salutare . . . . . Poezie
3. Dor de primăvară . . . . . Cântec
4. Dumnezeu nostru . . . . . Poezie
5. Hora dela Jii . . . . . Cântec
6. Steagul . . . . . Poezie
7. Răsunet din Ardeal . . . . . Cântec

8. Spada și Credința . . . . . Poezie
9. Ce te legini codrule? . . . . . Cântec
10. Meseriași . . . . . Joc de cerc

PARTEA II-a.

11. Exerciții gimnastice cu băstonașe.
12. S'a dus Anul . . . . . Joc național
13. România Mare . . . . . Poezie
14. Alunelul . . . . . Joc național
15. Puternicul Dumnezeu . . . . . Poezie
16. Piteșteanca . . . . . Joc național
17. Dă-ne minte . . . . . Poezie
18. Logojana . . . . . Joc național
19. Banul mărăcine . . . . . Joc național
20. Hora Mare . . . . . Joc național

PARTEA III-a.

21. O mică piesă alegorică (intr'un act.)
22. S'a sfârșit serbarea noastră . . . . . Poezie

Grația și inocența îngerească cu care aceste micuțe au executat toate numerile programului au înduioșat și captivat întreaga asistență.

A fost desigur un succes mai presus de așteptat. Dar noi vrem să punem accentul în altă parte. Vrem adică să subliniem marile bine ce se poate realiza prin muncă perseverentă și dezinteresată. Trei maice au fost și sunt capabile să crească și să facă educație a 150 de copile, care au fost astfel smulse greutăților și primejdiilor vieții fără părinți și îndrumători. Este un fericit și impunător început de realizări din partea monahismului nostru. Este în același timp o satisfacție în plus a I. P. Sfințitului Patriarh de a vedea că a fost înțeles și ascultat în mărețul său program de intensificare a activității monahilor noștri de ambele sexe. Câteva zile înainte, Duminecă 20 Oct., Arhiepiscopul nostru avusese alt prilej de a se bucura de rezultatele eforturilor Sale nobile și neîncetate, ieșind să binecuvinteze începuturile seminarului monahal dela Cernica. Un monahism cult și luminat, obligat la desăvârșirea operelor de binefaceri pe întreg cuprinsul acestei binecuvântate și credincioase Țări și susținerea credinței strămoșești; iată unul din punctele cele mai de seamă ale programului de lucru al Șefului Bisericii noastre românești.

Să sperăm că ieșirile de acest fel ale I. P. Sf. Patriarh vor fi tot mai frecvente și tot mai bogate în rezultate fericite.

N. CAZACU
Secretarul Patriarhiei

O sărbătorire a Ortodoxismului românesc.—*O sută de ani dela înființarea primului episcopat româno-ortodox în părțile Aradului,*

În ziua de Sf. Dumitru, 26 Octombrie, a. c. Episcopia Aradului a sărbătorit împlinirea a 100 ani dela înființarea primului episcopat româno-ortodox în părțile cele mai de apus ale ținuturilor locuite de Neamul Românesc.

La această sărbătoare a ortodoxismului Românesc, s'au asociat, pe lângă înaltele personaje prezente, cum au fost: Domnul Aurel Vlad, ministru Cultelor și Artelor, P. S. Sa Episcopul de Oradia-Mare, Romul Ciorogariu, Domnul Vasile Goldiș, fost ministru, etc, întreaga Biserică ortodoxă a României-Mari, trimetându-și reprezentanții săi „spre a-și lua—după cuvintele P. Sfințitului Episcop de Oradia-Mare—partea de înălțare sufletească a zilei în care se evocă triumful ideii naționale prin introducerea primului episcop român Nestor Ioanovici în scaunul episcopal al Aradului...”

După oficierea Sf. Liturghii însoțită de un parastas întru pomenirea episcopilor răposați cari s'au rânduit pe scaunul Aradului, începând cu Nestor Ioanovici, s'a ținut o ședință festivă în Palatul Cultural al Episcopiei.

P. S. Sa Episcopul Aradului, a arătat, într-o înălțătoare cuvântare, istoricul vieții bisericești și ierarhice în aceste ținuturi locuite de Români. „Teritoriile arădene, înainte de a fi în Arad reședință episcopescă, deci înainte de anul 1703 erau cărmuite de episcopii din Ineu și Lipova. Încă la anul 1594, întâlnim pe episcopul Teodor apoi pe Matei și Moise.

„În anul 1605, în scaunul episcopesc al Ineului și Lipovei de azi, avem pe episcopul Sava, iar după el pe vărul său episcopul Longin, apoi pe episcopii Sofronie și Ștefan. Când încă prin manifestul imperial din 4 Martie, 1695, Patriarhul Sârbesc Arsenie Cernovici a primit dreptul să numească el episcop pentru părțile orădene și Timișoara, la Arad ajunse episcopul Isaia Diaconici.

„Deatunci, timp de peste 130 de ani, am avut numai episcopi sârbi până în anul 1829, când Nestor Ioanovici, Românul dela Făgăraș, s'a instalat în scaunul episcopesc al Aradului.”

Au vorbit apoi: P. S. Sa Episcopul Romul Ciorogariu, arătând cum „prin moartea episcopului ei Efrem Veniamin, la 1695, eparhia Orăzii, rămasă văduvită, și-a petrecut această

văduvie timp de două sute douăzeci și cinci de ani în mângâierea episcopilor din Arad de care a depins și frățesca conlucrare a celor două eparhii la revendicările Bisericii naționale Române până la împlinirea vremii, în 1920.”

Însfârșit Domnul Ministru al Cultelor și Artelor, Domnul Aurel Vlad precum și reprezentanții diferitelor eparhii și ai altor instituții înalte din Țară au accentuat caracterul măreț al sărbătorii dela Arad.

Arhiepiscopia noastră a fost reprezentată de P. S. Vicar Arhiepiscopesc Titu S. Târgovișteanu, care a grăit cuvinte calde de adesiune, bucurie și iubire pentru sărbătoarea Aradului.—

Predici la Radio

De un an de zile în fiecare Duminică, un mănușiu de preoți din Capitală, au ținut, cu rândul, predici la Societatea de Radio-difuziune din București, după programul stabilit de sfânta Arhiepiscopie a Bucureștilor Secția Culturală. Numeroasele scrisori, primite din diferite puncte ale țării, fac dovada necesității și folosului sufletesc al acestui fel de a răspândi cuvântul lui Dumnezeu și nevoia cărmuirii spirituale din partea așezământului divino-uman: Biserica. Au ținut predici în cursul anului, ce se împlinește în luna aceasta chiar, următorii: Pr. D-r Marin C. Ionescu, Pr. Toma Chiricuță, Pr. Gh. Comana, Pr. Al. N. Constantinescu, Pr. Stelian Iliescu, Pr. Niculae Georgescu, Pr. Mihail Serpolanu, Pr. C. Moise și Pr. Manea Popescu.

Pentru lunile Octombrie și Noiembrie s'a stabilit următorul program:

În Duminica dela 20 Octombrie a. c. va predica Pr. Toma Chiricuță Despre Rugăciune; la 27 Octombrie Pr. Marin C. Ionescu predica cu titlul: Tatăl nostru carele ești ceruri; la 3 Noiembrie a. c. Pr. Gh. Comana va ține predica cu titlul: Sfințească-se numele tău; la 10 Noiembrie Pr. Manea Popescu va ține predica cu titlul: Vie împărăția ta; la 17 Noiembrie Pr. Toma Chiricuță va ține predica cu titlul: Facă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ; la 24 Noiembrie Pr. Marin C. Ionescu va ține predica cu titlul: Pâinea noastră cea spre ființă; la 1 Decembrie Pr. Gh. Comana va ține predica cu titlul: Și ne iartă nouă greșelele noastre și la 8 Decembrie pr. Manea Popescu va ține predica cu titlul: Și nu ne duce pre noi în ispită.

Între timp se va stabili programul pentru viitor.

C A R Ţ I N O U I

— *Biserica răsăriteună* de Nicolae Arseniev, profesor la Universitățile din Varşovia și Königsberg, traducere după versiunea franceză, făcută cu aprobarea autorului de P. S. Arhieru Vicar Tit Simedrea. Colecția „Gândirea”, editura „Cartea Românească”, București, 138 pagini format obișnuit, preț 60 lei.

„Această cărțică țintește să înfățișeze pe cât va fi cu putință, viața lăuntrică și năzuințele profunde ale Bisericii Răsăritene”. Cu aceste cuvinte clari și îmbietoare își începe autorul lucrarea de față. Știm cu toți deosebiriile teoretice dintre ortodoxism și celelalte două mari confesiuni creștine: catolicism și protestantism. Prea puțini însă au încercat să găsească aceste deosebiri în „viața lăuntrică și năzuințele profunde” ce formează adevăratul conținut religios al unei confesiuni. Da, ortodoxismul are viața lui lăuntrică și năzuințele lui profunde, cari dau nota caracteristică a superiorității lui față de celelalte confesiuni.

Savantul profesor rus Nicolae Arseniev caută viața lăuntrică și încearcă a prinde năzuințele profunde ale ortodoxismului nu din opuri de teologie teoretică, ci din marea carte a experiențelor realizate de marii creștini, sfinți și ucenici ai bisericii ortodoxe, din valurile de duh creștin ce se revarsă asupra inimilor creștine în diferite momente ale vieții, prinsă în rânduiala bisericească. Învierea Domnului, mântuirea reală și sfințirea vieții zilnice, lupta morală pentru dobândirea mântuirii și starea omului nou ajuns pe culmile sfințeniei, iată momentele principale, pe cari le cercetează autorul, nu ajutat de formulele teoretice ale teologiei dogmatice etc., ci cercetând conținutul nou al vieții omenești, alimentat neîncetat de viața divină.

E peste putință să facem un rezumat al acestei cărți, care se cere citită și mai ales meditată cu răbdare, pentru că valoarea ei stă pedeparte în materialul nou și plin de viațicuine ce aduce în limpezirea acestei probleme fundamentale, iar pedalta în sugestiunile bogate ce produce în sufletul cititorului.

Traducerea e făcută în chip admirabil de P. S. Arhieru Vicar Tit Simedrea, iar tipărirea la înălțimea cerințelor tehnice ale timpului prezent.

Comanda de obținere se face la Librăria „Cartea Românească” Bul. Academiei 3, București.

— 0 —

— *Parabole*, istorioare morale, de Krummacher și Herder, traducere de *Emilian Vasilescu*, licențiat în Teologie, București, Tipografia „Cugetarea”. Se poate comanda la librăriile: Pavel Suru sau Cartea Românească din București. Are 80 pagini, format obișnuit, preț 25 lei.

— *Viețile Sfinților*, în limba moldovenească, întocmite pe temeiul cărților *Viețile Sfinților* ale Sf. Dimitrie al Rostovului tipărite în tipografia

sinodală din Moscova cu complectări, însemnări lămuritoare și cu chipurile Sfinților. — Luna Maiu, 1—15, Cartea întâia, Ediția Secției Culturale a Consiliului Eparhial Chișinău. A apărut din îndemnul și cu sprijinul I. P. S. S. Gurie, Arhiepiscopul și Mitropolitul Basarabiei. Chișinău, Tipografia Eparhială Cartea Românească, 1929. Preț 200, format mare, are 398 pagini.

Sfânta Arhiepiscopie a Chișinăului a întreprins, prin publicarea primului Volum din *Viețile Sfinților*, o adevărată operă creștină literară, a cărei lipsă se simțea adânc în cercurile creștinilor râvnitori. O răspândire a literaturii creștine stă pe primul plan al preocupărilor bisericii noastre. Cititorii s'ar găsi mai mulți decât ar socoti chiar cel mai optimist. Dar lipsește organizația specială, care să poarte cartea bună până în casa creștinilor.

Viețile Sfinților tipărite și ce se vor mai tipări de Arhiepiscopia Chișinăului poate împlini golul sufletesc, constatat de atâtea ori în rândurile creștinilor noștri, pentru că de aci — dela citirea *vieților sfinților* — a pornit totdeauna lucrarea de închegare sufletească și orientare în viața creștină ortodoxă. Recomandăm preoților noștri s'o facă cunoscut creștinilor și să-i îndemne s'o ceară dela Arhiepiscopia Chișinăului, unde se găsesc de vânzare.

— *Dreptul penal al minorilor*, manual în legătura cu ocrotirea și modul de salvare al copiilor părăsiți, neglijați și al minorilor delicvenți, cu activitatea instituțiilor de binefacere și a domnilor: preoți, învățători, avocați, medici, primpretori, primari, notari și a tuturor colaboratorilor, ca organe banevole ale instanțelor judecătorești, de Doctor Carol Nesselrode, judecător la Tribunalul Bihor cu gradul de consilier de curte de Apel. Tipografia și Litografia românească, Societatea anonimă, Oradea. Preț 150 lei, pagini 384. Doritorii de a avea această lucrare se adresează direct autorului din Oradea.

— A apărut „*Liturgica bisericii dreptcredincioase răsăritene*” de Mitrafonovici-Tarnawski și reeditată de I. P. S. Sa Mitropolitul Nectarie. Cartea are 950 pagini, este tipărită pe hârtie velină, costă 650 lei exemplarul și se poate comanda prin toate librăriile.

Școlile teologice o pot obține direct dela Consiliul Eparhial, cu reducere, adică cu 500 lei exemplarul.

Comenzile se pot face ori și când la Consiliul Eparhial, Secția Culturală.

— În Biblioteca bunului creștin a apărut broșura Nr. 4 cu titlul = *Ce-i preoția?* = sfânta taină a preoției de Cornel Magieru, preot misionar eparhial costă 3 lei și se comandă la Tipografia Diecezană Oradea.

PAROHII VACANTE

Se publică concurs în termen de treizeci (30) zile pentru ocuparea postului de preot ajutător dela parohia **Sf. Gheorghe-Grivița**, din Capitală înființat și aprobat de Ministerul Cultelor pe ziua de 1 Noiembrie a. c.

Postul e plătit conform legii. Biserica este construită dar nu e sfințită - Casă parohială nu are. Numărul familiilor ca la 2.000, iar suflet 7-8.000. Are preot paroh. Venitul epitrahilului se poate cifra ca la 10.000 lei anual.

Cererile însoțite de actele cerute de regulament se vor adresa direct Arhiepiscopiei.

Protoieru, Econ. Tr. VINTILESCU

Parohia Dragomireștii-din-Deal, Ilfov, acest protopopiat devenind vacant pe ziua de 1 Oct. a. c. prin demisiunea Pr. R. Costescu, se publică concurs, pentru ocuparea ei, în termen legal.

Parohia are 320 capi de familii cu 1211 suflete. Are o singură biserică în stare bună și sesie parohială. Nu are casă parohială.

Doritorii de a ocupa această parohie, vor înainta actele necesare, la Sf. Mitropolie.

Protopop, N. POPIAN.

Se publică concurs cu termen de 30 de zile pentru ocuparea postului de preot paroh în parohia **Runcu**, Dâmbovița, prin demisia titularului preotul Alexandru Niculescu.

Parohia se compune din satele Piatra Epi, Ferestele, Runcu și Brebu cu două biserici în stare medie: Are 488 familii cu 1975 suflete, casă parohială nu are, iar sesie parohială este teren de fânează.

Venitul epitrahilului se cifrează la zece mii anual.

Cererile însoțite de acte conform regulamentului se vor înainta Arhiepiscopiei în termen legal de la apariția acestei publicații în „Apostolul”.

Protoieru Den. N. POPESCU

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei, din nou înființată **Bratcovu** din protopopiatul II Telorman, prin deslipping de parohia Bălțați.

Parohia are 200 familii cu 800 suflete, Biserica este în bună stare, are casă parohială, și teren de cultură pentru personal în întindere de 8½ ha.

Venitul epitrahilului se cifrează la suma de lei 6000 anual.

Cererile însoțite de acte, conform regulamentului, se vor înainta Arhiepiscopiei Bucureștilor în termen de 15 zile dela apariția acestei publicații.

Protopop, Icon. FLORU IONESCU

Se publică concurs pentru ocuparea parohiei din nou înființată „**Regina Maria**” din protopopiatul II Telorman prin deslipping de la parohia Socelu.

Parohia are 200 familii cu 800 suflete, Biserica este în stare mediocră, are Casă parohială și teren de cultura pentru personal în întinderei de 5 ha.

Venitul epitrahilului se cifrează la suma de 6000 lei anual.

Cererile însoțite de acte, conform regulamentului, se vor înainta Arhiepiscopiei Bucureștilor în termen de 15 zile de la apariția acestei publicații.

Protopop, Icon. FLORU IONESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh la parohia Gâujani, Vlașca, vacant prin demisiunea preotului Ion Pantelimon, pe data de 1 Octombrie a. c.

1) Parohia Gâujani are două biserici în stare de funcționare parohială în Gâujani și înfiliala Bălării (cetățuia).

2) Parohia Gâujani are 430 familii cu 2700 suflete, iar filiala are 109 familii cu 500 suflete.

3) Sesia parohială e de 8½ ha, iar filiala are un lot de 8½ ha și al doilea de 5 ha.

4) Beneficii dela crdincioși nu sunt afară de salariul legal. Venitul epitrahilului se cifrează la 5000 lei anual.

5) Casă parohială nu are.

Cererile de hirotonie, precum și cele de transferare însoțite de acte se vor înainta sf. Mitropoliei.

Protopo, Pr. Gh. T. POPESCU

Posturi vacante de cântăreți

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț al II-lea, dela parohia Sf. Treime-Crucea de Piatră din Capitală, rămas vacant pe ziua de 1 Septembrie a. c. prin plecarea în armată a titularului Marin Trache.

Doritorii vor adresa cererile, Protoieriei Circ. II, din Capitală, în termen de 15 zile de la publicare.

Protoieru, Icon. CONST. MOISIU

Se publică vacanța posturilor de cântăreți bisericesti dela parohiile **Ciulnița-Eustatiade**, comuna Ciulnița-Eustatiade, Vălenii Vale—comuna Vălenii Dâmbovița, județul Mușcel, protoeria II.

În termen de 15 zile dela data acestei publicări, candidații vor înainta cererile și actele necesare — către protoierie — care le va fixa termenul de concurs, ce va urmă.

Protopop, Pr. ILIE CERCEL

Se publică vacanța a două posturi de cântăreți bisericesc dela parohia nou înființată „**Draghicești**” comuna Gorgani, județul Mușcel cu termen de 15 zile dela data acestei publicări.

Cererile se vor înainta protoieriei II Mușcel care va fixa data concursului pentru ocupare, între candidați.

Protopop, Pr. ILIE CERCEL